

รุ่งนภา บุญฤทธิ์ 2549: ความเต็มใจจ่ายของนักท่องเที่ยวเพื่อการอนุรักษ์พะยูนในบริเวณอุทยาน
แห่งชาติหาดเจ้าไหมและเขตห้ามล่าสัตว์ป่าหมู่เกาะลิบง จังหวัดตรัง ปรินญาวิทยาศาสตร์
มหาบัณฑิต (การจัดการทรัพยากร) สาขาการจัดการทรัพยากร โครงการสหวิทยาการระดับ
บัณฑิตศึกษา ปรธานกรรมการที่ปรึกษา: ผู้ช่วยศาสตราจารย์ปิ๋ กัณฑ์กุล, Ph.D. 93 หน้า
ISBN 974-16-1986-3

การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ศึกษาความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการอนุรักษ์พะยูนใน
บริเวณอุทยานแห่งชาติหาดเจ้าไหมและเขตห้ามล่าสัตว์ป่าหมู่เกาะลิบง จังหวัดตรัง (2) ประเมินมูลค่าความเต็ม
ใจจ่ายของนักท่องเที่ยวเพื่อการอนุรักษ์พะยูน ด้วยวิธีสมมติเหตุการณ์ให้ประเมินค่า และ (3) ศึกษาปัจจัยที่มีผล
ต่อความเต็มใจจ่ายของนักท่องเที่ยวเพื่อการอนุรักษ์พะยูน โดยทำการสำรวจกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวชาวไทยที่
เดินทางมาเที่ยวในจังหวัดตรัง ปี พ.ศ. 2548 ที่มีอายุระหว่าง 15 - 60 ปี จำนวนทั้งสิ้น 600 ตัวอย่าง

ผลการสำรวจความคิดเห็นต่อการอนุรักษ์พะยูน พบว่า กลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญกับการอนุรักษ์
แหล่งหญ้าทะเลในบริเวณอุทยานแห่งชาติหาดเจ้าไหมและเขตห้ามล่าสัตว์ป่าหมู่เกาะลิบงมากเป็นอันดับหนึ่ง
รองลงมาให้ความสำคัญกับการกำหนดเขตแนวอนุรักษ์พะยูนหรือเขตบ้านพะยูนในบริเวณอุทยานแห่งชาติหาด
เจ้าไหมและเขตห้ามล่าสัตว์ป่าหมู่เกาะลิบง การห้ามใช้เครื่องมือประมงบางประเภท เช่น อวนลอย อวนรุน
อวนลาก เป็นต้น ทำการประมงในบริเวณแหล่งหญ้าทะเลและแหล่งอาศัยของพะยูน และการกำหนดความเร็ว
ของเรือท่องเที่ยวในบริเวณแหล่งหญ้าทะเลและแหล่งที่อยู่อาศัยของพะยูนตามลำดับ โดยให้ความสำคัญเป็น
อันดับสุดท้ายกับการนำเรือออกไปชมพะยูนในจุดที่พะยูนเข้ามากินอาหารเป็นประจำ

ผลการประเมินมูลค่าความเต็มใจจ่ายและปัจจัยที่มีผลต่อความเต็มใจจ่าย โดยใช้การวิเคราะห์ความ
ถดถอยโลจิสติกแบบสองทางเลือก พบว่า ค่าความเต็มใจจ่ายเฉลี่ยของนักท่องเที่ยวเพื่อการอนุรักษ์พะยูน
เท่ากับ 883 บาทต่อคนต่อปี และมูลค่าความเต็มใจจ่ายเพื่อการอนุรักษ์พะยูนของนักท่องเที่ยวทั้งหมด เท่ากับ
454,645,221 บาทต่อปี ผลการศึกษาพบว่า การรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับพะยูน และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน เป็นปัจจัยที่มี
ความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับความเต็มใจจ่ายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 99 %
วัตถุประสงค์ในการเดินทางมาเที่ยว เป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับความเต็มใจจ่ายอย่างมี
นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 95 % ส่วนจำนวนเงินเริ่มต้น เป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ในทางตรงกัน
ข้ามกับความเต็มใจจ่ายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 99 % และสถานภาพสมรส เป็นปัจจัยที่มี
ความสัมพันธ์ในทางตรงกันข้ามกับความเต็มใจจ่ายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 90 %

